

ΑΓ.ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 11 -- ΠΕΙΡΑΙΑΣ -- 18532 -- ΤΗΛ. 210-4224752, 4223687

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΝΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ
ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΚΕΙΜΕΝΟ

Γιώργης Παυλόπουλος, Τα αντικλείδια

Η ποίηση είναι μια πόρτα ανοιχτή.

Πολλοί κοιτάζουν μέσα χωρίς να βλέπουν
τίποτα και προσπερνούν. Όμως μερικοί
κάτι βλέπουν, το μάτι τους αρπάζει κάτι
και μαγεμένοι πηγαίνουν να μπουν.

Η πόρτα τότε κλείνει. Χτυπάνε μα κανείς
δεν τους ανοίγει. Ψάχνουνε για το κλειδί.

Κανείς δεν ξέρει ποιος το έχει. Ακόμη
και τη ζωή τους κάποτε χαλάνε μάταια
γυρεύοντας το μυστικό να την ανοίξουν.

Φτιάχνουν αντικλείδια. Προσπαθούν.

Η πόρτα δεν ανοίγει πια. Δεν άνοιξε ποτέ
για όσους μπόρεσαν να ιδούν στο βάθος.

Ίσως τα ποιήματα που γράφτηκαν
από τότε που υπάρχει ο κόσμος

είναι μια ατέλειωτη αρμαθιά αντικλείδια
για ν' ανοίξουμε την πόρτα της Ποίησης.

Μα η Ποίηση είναι μια πόρτα ανοιχτή.

(Τα Αντικλείδια, 1988)

ΑΓ.ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 11 -- ΠΕΙΡΑΙΑΣ -- 18532 -- ΤΗΛ. 210-4224752, 4223687

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Α. Ποιες αντιλήψεις του ποιητή για την ποίηση εκφράζονται στο συγκεκριμένο ποίημα και ποια γνωρίσματα της ποιητικής γραφής του Γιώργη Παυλόπουλου προκύπτουν από αυτό; (Μονάδες 15)

Β1.α Στο ποίημα χρησιμοποιείται το σχήμα του κύκλου: ο πρώτος στίχος κλείνει και το ποίημα. Πώς συμβάλλει το σχήμα αυτό στη μετάδοση της βασικής ιδέας του ποιήματος; (Μονάδες 10)

β. Το ποίημα χαρακτηρίζεται από γλωσσική απλότητα και σαφήνεια, παρά το «φευγαλέο» νόημά του. Ποιοι εκφραστικοί τρόποι δημιουργούν αυτή την εντύπωση; (Μονάδες 10)

Β2. Η ποιητική δημιουργία παρουσιάζεται στο συγκεκριμένο ποίημα ως μια ατέρμονη προσπάθεια να συλλάβει κανείς την «αλήθεια» της Ποίησης. Πώς αισθητοποιείται στο ποίημα αυτή η διαδικασία; (Μονάδες 20)

Γ. «Η πόρτα δεν ανοίγει πια. Δεν άνοιξε ποτέ/για όσους μπόρεσαν να ιδούν στο βάθος». Να σχολιάσετε την «αντίφαση» που φαίνεται να υπάρχει στους στίχους αυτούς σε δύο παραγράφους (130-150 λέξεις). (Μονάδες 25)

Δ. Να συγκρίνετε τα «Αντικλείδια» με το ποίημα του Γ.Κουβαρά «Ποιητής» ως προς το περιεχόμενο. (Μονάδες 20)

Ακροβατεί

χωρίς δίχτυ

στο κενό

γράφει

γαντζωμένος σαν τον εργάτη

που ισορροπεί

στο μαδέρι

με το μυστήρι και το πηλοφόρι.

Όμως η πτώσις του είναι βεβαία.

ΟΡΟΣΗΜΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΑΜΑΝΑΤΙΔΟΥ ANNA